De sancto Martino

ferendas. Ultimo addit nūeruȝ oīm electorum cuiuscūq; ꝯditionis fuerint. vt vnanimiter intercedāt ꝓ nobis ad dn̄m iesuȝ christū. ⁊ hoc innuit ibi. oīmq; placentium. Pro terminis nota. terrenū hic substantiuat in neutro genere. ⁊ significat illud qđ ꝓcedit ex istis inferioribus ⁊ deriuat a nomine terra ☞ Sacerdotem christi

Acerdotem christi martinum cuncta per orbem canit ecclesia pacis catholice
Atq; illius nomen oīs hereticus fugiat pallid⁹ Pannonia letet genitrix tal' filij Italia exltet alitrix tāti iuuenis

¶ Hic autor describit aliam sequētiam in laudē ⁊ glām beati martini. et diuidit in tres ptes In pma pte ꝯmēdat btm̄ martynū ex multarum regionū ꝯgratulatione. hortando populum ad ipius laudē. Secūdo ꝯmendat euȝ ex ꝟtuosa miraculoꝝ opatōe. Tercio ꝯmēdat eū de sanctitate vite ipius cum deuotione ꝑecū. secūda ibi. hic celebris. tercia ibi. hic oculis. Prima adhuc in duo. In prima pte cōmendat eum penes gaudia regionū q̄ꝫtum ad iuuentutem. In secūda facit hoc idē penes dignitatem epatus. scꝫ ꝯabi. et gallie. Et dicit sic (Cūcta ecclesia). i. tota cōgregatio xp̄ianorum (catholice pacis) id est xp̄iane fidei (canit). i. laudat et laudare debet (per orbem) scilicet vniuersum. i. per vniuersaȝ terram. scꝫ sanctum (martinum) scꝫ sic dictum (sacerdotem) id est epm̄ (xp̄i) id ē iesu (Atq;) ꝑ et (oīs hereticus) id est scismatic⁹ ⁊ infidelis (pallidus) id est ad pallorē ꝯfusus (fugiat). i. fugere debet (nomen illius) scꝫ solennis epi (Pannonia) talis regio in qua sanctus martinus est genitus (letetur id est letare debet. scꝫ q̄ est (genitrix). i. ꝓductrix vel ꝓcreatrix (talis filij) . i. sancti martini. Et italia) talis regio (exultet) scꝫ de eius sanctitate. scꝫ q2 fuit (alitrix). i. nutrix (tanti). i. tā sancti (iuuenis) id est adolescētis. q2 sanctus martinus est nutritus in italia ¶ Notandum. scribitur in Ecci. q̄ luna perfecta in diebus suis lucens. sic ille etiaȝ sit in templo dei In quibus verbis commendatur beatus martinus in omnib⁹ virtutib⁹ suis. q2 effulsit in templo ⁊ in eccl̄ia sua quasi luna perfecta Unde sciendū ꝫm astrologos. sicut luna est corpus terrestre. non q̄ sit compositū ex terra. sed q̄ in ꝯparatione ad alios planetas habet se tanq̄ꝫ terra ad alia elementa. Est enim corpus tenebrosum non habens lumen de se sed recipit lumē a sole. ⁊ q̄ꝫuis medietas corporis lunaris sit semꝑ illuminata. quia medietas eius respicit semꝑ solem. nisi fuerit eclipsis. tamē quantum ad aspectum nostrum lumen ipius augetur ⁊ diminuitur. Unde btūs martinus optime luna dicitur corpus habēs terrestre. quia natus est ꝫm cursum nature. et est illuminatus ꝑ gratiam diuinaȝ. que est tanq̄ꝫ sol. Fuit eīm beatus martinus cōplete et perfecte illuminatus. nā radij ipius erāt ꝑfectissimi ꝫm oīes virtutes morales homini possibiles. Fuit eīm prudens errorem infideliū declinando. Fuit iustus gentiluȝ ⁊ hereticorum scismata dissoluēdo. Fuit fortis oīb⁹ passionib⁹ cū patiētia resistēdo. Fu

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-821/0186
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG